

Anm. til § 13: Indenrigsministeriet.

danne tilfælde eller er indstillet på kulancemæssigt at yde erstatning. Det bemærkes herved, at ulykkesforsikringsloven ikke i almindelighed vil kunne anvendes i de heromhandlede tilfælde.

Det må anses for meget betydningsfuldt, at der også i fremtiden sikres den fornødne tilgang af donorer, og at donorvæsenet som hidtil kan bygges på frivillighedens princip. På denne baggrund findes det rimeligt, at spørgsmålet om erstatning til bloddonorer løses således, at der gives donorerne adgang til en efter forholdene rimelig erstatning, og at sagerne behandles hurtigt og efter ensartede retningslinjer uafhængig af, hvorledes donorerne er organiseret. En sådan rimelig og ensartet sikring af donorerne vil kunne opnås, dersom der af statskassen udredes erstatning til donorerne efter samme regler, som er fastsat i lov nr. 94 af 27. marts 1934 om erstatning til tilskadekomne militære værnepligtige m. v., hvilke regler efter den seneste ændring af loven nu også omfatter personer under civilforsvaret, herunder frivilligt personel, samt personer under hjemmeværnet.

Det vil være en forudsætning for statens overtagelse af risikoen for hændelig skade ved blodtapning, at reglerne i en af sundhedsstyrelsen udsendt vejledning vedrørende blodtapning af donorer overholdes af tapningsstederne, hvorved risikoen ved blodtapning nedsættes mest muligt.

Med hensyn til den økonomiske risiko for staten ved gennemførelsen af den omhandlede ordning bemærkes, at der siden donorvæsenets organisation for ca. 25 år siden kun er forekommet ét dødsfald i forbindelse med blodtapning, og at der i øvrigt kun er indtruffet nogle få mindre alvorlige uheld. Den økonomiske risiko ved gennemførelsen af den omhandlede sikringsordning kan således på baggrund af de hidtil indvundne erfaringer betragtes som ringe.

Det bemærkes, at folketingsudvalget vedrørende loven af 25. marts 1959 om ændring af ulykkesforsikringsloven i en tillægsbetænkning af 18. marts 1959 har henstillet, at arbejdet for løsning af spørgsmålet om tilvejebringelsen af en fælles forsikringsordning for donorerne fremmes mest muligt.